

Een typisch voorval had plaats gedurende een vastenavond uit het midden der vorige eeuw.

Het was n.l. te Echt al jaren bekend, dat de Peyer bevolking van over den Rijksweg met hart en ziel verlangde naar een eigen kerk en reeds bezig was tot dat doel, n.l. om een eigen parochie te stichten, gelden in te zamelen.

't Schijnt echter, dat men in de Echter kom daar niet zeer meê gediend was en hoe onredelijk het ook was, men spotte een beetje met de „boschgehuchten", die zulke zware plannen smeedden.

Die spot werd ten top gedreven op een der vastenavonddagen, toen een troep Echter verkleeden optrokken naar Pey. Ze sleepten met zich mee touwen en paaltjes en hammers en latten en allerlei bouwmaterialen en zouden de bewoners van Pey even komen helpen hunne kerk te bouwen. Te Pey gekomen begonnen ze alvast op een braakliggend terrein met touwen de kerk uit te zetten. . . . maar pas hadden de Peyers hunne bedoeling begrepen of het Peyer bloed begon te koken, zoodat het hoogtijd werd, dat de Echtenaren den aftocht bliezen. "

CECILIA MAAL

Dhr. Th. V. weet te vertellen:

„Vroeger was 't de gewoonte op 't Caecilia-maal rijstepap te serveren. Die werd dan gemaakt in een grote ketel en iedereen schep-te daaruit iets op zijn bord.

Zo ook die ene maal; iedereen neemt wat, en iedereen wil beleefd zijn: pastoor, de kapelaan, voorzitter enz. nemen iets van de lekkere bovenlaag van de pap, schuiven deze dan opzij en nemen de rest onderuit.

Behlave J. v. N.! Lusten jullie dat niet, vraagt hij kwasi verwonderd, en schept alles op wat de anderen uit beleefdheid lieten....."